

чинитѣ първо въ себе си, а после въ окръжаващитѣ. Външниятѣ, обективенъ свѣтъ е създаденъ отъ Бога, вследствие на което тамъ владѣе пълна хармония. Въ човѣшкия и въ ангелския свѣтъ, обаче, съществува известна дисхармония, която хората и ангелитѣ сами могатъ да изправятъ. Като изучава Божиитѣ закони, въ които нѣма никаква дисхармония, човѣкъ се домогва до ония правила и методи, чрезъ които може да се справи съ недоволството и мъжнотиитѣ на своя животъ. Защо идатъ мъжнотиитѣ и страданията? За да освободятъ човѣка отъ грѣха. Като грѣши, той охлузва кожата си. Щомъ кожата на човѣка е охлузена, както да го пипатъ, непременно ще му причинятъ болка. Ще кажете, че хората трѣбва да пипатъ внимателно. Не е тамъ въпросътъ. Важно е кожата ви да бѣде здрава, че както и да ви пипатъ, да не ви причиняватъ болка.

Нѣкои казватъ, че за да не грѣши, да понася нѣщата правилно, човѣкъ трѣбва да бѣде мистикъ. Мистикъ е онзи, който живѣе въ реалността на нѣщата, който самъ опитва работитѣ, който се радва еднакво и на малкитѣ, и на голѣмитѣ придобивки. Той се радва на една череша толкова, колкото и на стотици череша. Той живѣе въ закона на благодарността. Никой не е въ състояние да отнеме радостта на мистика. Мистикътъ знае, че и малкитѣ, и голѣми усилия, даватъ еднак-